

til at more mig, jeg har kendt Fader og Moder, de vare fattige. Det havde vist nok været bedre for mig, som for saa mange andre, om Forholdet havde været lidt mindre pinagtigt, rent økonomisk set. Nu er Stillingen den eller kan blive den, naar denne Lov gennemføres, at den Kvinde, som føder et Barn udenfor Ægteskab, som har stiftet Bekendtskab med en Mand og kommer til at holde af ham, kan, naar hun erfarer, at han er en daarlig Person, og naar hun maaske ikke holder af ham mere, bryde overtvært med ham og sige: Nej, jeg gifter mig ikke med ham, jeg vil leve for mit Barn, jeg vil arbejde for mit Barn! Og hun kan saa, plus Bidraget fra det offentlige, eller fra Barnefaderen, gøre meget mere for sit Barn, end hvis hun gaar hen og gifter sig med vedkommende. Hvis Kvinderne, siger jeg, forstaa at benytte sig af denne Lov — det gælder navnlig mangfoldige fattige Kvinder —, ville de undlade at gaa ind i Ægteskabets Prokrustes-Seng; saa ville de vælge at leve deres eget Liv, leve for det Barn, som de have født i Kærlighed, fremfor at gaa ind i Samliv med en Mand, som tvinger dem til mod deres Villie at sætte Børn i Verden, saa ville de vælge at leve et frit Liv fremfor at skulle finde sig i Favntag af en beruset Mand og et Menneske, som naar han er kommen ind i Ægteskabet, bryder sig ganske lidt eller slet ikke om at sørge for Hustru og Børn. Have De ikke ligesom jeg paa Deres Vej mødt mange Kvinder, der som 20—22aarige have været friske, stærke, rødmussede, kønne, men 3—4 Aar efter, at de ere blevne gifte, have været mere eller mindre ude paa Fattigdommens Glidebane, og deres hele Ansigt, hele Væsen og Person er blevet præget af Fattigdom. Jeg tror, at mangan en Kvinde efter denne Lov, som jeg haaber bliver gennemført, vil lade være at gifte sig, vil vælge det fri Forhold, vil vælge at leve ene fremfor at knytte et Samliv til en Mand, der i Virkeligheden ikke er nogen Mand og i Virkeligheden ikke kan være nogen god Fader for de Børn, som hun er blevet tvunget til at avle sammen med ham i Ægteskab.

Vi have alle Pligter overfor det ny Liv, der skabes, og det foreliggende Lovforslag fastsætter disse Pligter præcist og klart. Nu tvivler jeg for øvrigt meget om, at det vil være muligt for mange fattige Barnefædre at kunne overholde disse økonomiske Forpligtelser. Jeg vil i hvert Fald meget anmode Udvalget om ikke at fastsætte saa strenge Bestemmelser i al-

Almindelighed for Barnefædre, at det kommer til at gaa ud over disses Familie, hvad det meget let kan. Det er meget godt, at man tilpligter en Mand, der har Raad dertil, efter sin økonomiske Evne at svare til Moderens og Barnets Underhold. Det er meget godt og meget rigtigt, men jeg mener, man skal være meget forsigtig med at paalægge den fattige Mand, den, der har ringe økonomisk Evne, Byrder, der maaske have til Følge, at hans Hjem ødelægges, og de Børn, han faar i Ægteskab, komme til at lide Nød. Lad saa det offentlige træde til. Jeg er enig med de Medlemmer, der have talt for, at Normalbidraget maa sættes meget højere op, end det almindeligvis er. Jeg vil haabe, at det maa blive Resultatet; thi det er et ganske uanstændigt Bidrag, der nu ydes til Kvinder og Børn i saa Henseende — ganske uanstændigt. Men jeg skulde ønske, at det offentlige, Stat og Kommune, i Fællig vilde træde til og yde, hvad der maatte mangle for at give den opvoksende Slægt, ogsaa de Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, Midler til at kunne vokse op dygtige og stærke paa Sjæl og paa Legeme, i Stand til at yde deres Samfund betydeligt igen til Erstatning for, hvad de have faaet af Samfundet.

Naar jeg siger, at denne Lovs Gennemførelse sikkert vil bevirke, at mangt et Barn, født udenfor Ægteskab, vil blive bedre stillet end et Barn født indenfor Ægteskab, er det, fordi det Barn, der er født udenfor Ægteskab — ikke altid, men som Regel — vil være et Barn, der fra sin første Tilblivelse er stærkt og sundt, medens mange Børn, fødte i Ægteskab, allerede paa deres Pande bære Mærker, som betegne dem som hørende til den degenererede Slægt af Børn, for hvem Livet vil forme sig trist, uendelig trist. Det gælder, at disse Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, hvis Forslaget bliver gennemført, og hvis deres Mødre forstaa at benytte en saadan Lovgivning som denne, suppleret med andre humane Bestemmelser, ville blive dem, der komme til at herske, de dygtige, kloge og myndige Folk. Det er de slette økonomiske Forhold, der gælde for de udenfor Ægteskab fødte Børn, der gøre, at de mangan Gang glide ud; det er ikke, fordi de ere daarligere udrustede i fysisk Henseende. Tværtimod, de ere ofte meget stærkere udrustede end de andre. Og det er godt, siger jeg, at vore Kvinder kunne nemme den Lære, at det Barn, der fødes udenfor Ægteskab, har samme Ret til at leve Li-